

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914 (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

Ved Skrivelse af s. D. meddeler Landbrugsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i midlertidig Lov Nr. 207 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (Den civile Veterinæradministration under Landbrugsministeriet).

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917.

Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v. og

Forslag til Lov om Afstaaelse af Grund til flyttelige Mergelspor m. m.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

Forhandlingen genoptoges.

Steincke: Det forekommer mig, at man bør begynde Omtalen af dette omfattende Forslag til Lov om Ægteskab med en Tak til de gode Mænd og Medlemmer af den skandinaviske Familieretskommission, hvis to store Betænkninger, henholdsvis om Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning og om Ægteskabets Retsvirkninger, har dannet det værdifulde Grundlag for det her foreliggende, vel gennemarbejdede Regeringsforslag. Disse to Betænkninger bugner af Viden, lyser af Indsigt og strømmer over af en Retfærdighedsfølelse, der næsten undertiden tangerer Formalisme og Naivitet. Det er beklageligt, at Omraadet for en Ordførertale denne Gang er saa stort, at man for at begrænse sig er nødt til at nøjes med et saadant Buk for Kommissionen og maa renoncere paa at følge dens interessanteste Argumentationer selv paa de væsentligste Punkter. Og det samme Hensyn til at begrænse sig byder ogsaa en at undlade Imødegaaelse

af eller udførlige Kommentarer til den Heksedans, der fra forskellig Side har været opført i Pressen, og ogsaa udenfor Pressen, i Anledning af dette Lovforslags Fremkomst, en Diskussion, der i hele sin Ensidighed og Fanatisme næsten staa Maal med Forhandlingsformen indenfor de mindre lykkelige Ægteskaber, og som tilmed ikke har saa overvældende stor Betydning for de rent praktiske Overvejelser, som vi her skal beskæftige os med. Thi det drejer sig jo for Lovgivningsmagten ikke om at udveksle Dybsindigheder af filosofisk eller æstetisk Karakter, men om en rent praktisk Ordning af de ydre Samlivsforhold for Ægtefællerne, om den retlige Ramme, indenfor hvilken det ægteskabelige Liv med alle dets Glæder og Sorger, Tvivl og Kampe skal udfolde sig. Man begaar, forekommer det mig, ved dette, som i saa mange andre Retsforhold, den Fejl at tro, at det er Loven, der skaber Menneskene, in casu Ægtefællerne, medens Forholdet dog næsten altid vil være det, at Loven er uden væsentlig Betydning for selve Livet, og at det vil være komplet uden Betydning for alle de gode og lykkelige Ægteskaber, hvorledes vi nærmere formulerer dette Lovforslag, en Betragtning, som det glæder mig at se fremsat ogsaa af det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen). „Ingen Kvinde er mere selvstændig end den, der er afhængig af en Mand, der elsker hende“, siger en tysk Videnskabsmand. Ægteskabsloven gives overhovedet ikke for den Art Ægteskaber. Jeg maa tilstaa, at personlig er jeg en absolut Tilhænger af Ægteskabet som Samfundsinstitution og en lige saa absolut Modstander af den forbandede Façon, paa hvilken man behandler Ægteskabet i Dele af Litteraturen og Pressen, i Operetter, Revuer og lignende. Men jeg ser ikke rettere, end at en nøgtern Kritik af det foreliggende Lovforslag paa ingen Maade kan føre til det Resultat, at Forslaget, saaledes som det er blevet paastaat, skulde indeholde en Begunstigelse af Løsheden eller Ansvarsløsheden eller en Krænkelser af Ægteskabets Idé. I mine Øjne indeholder dette Lovforslags Principper intet, der krænker de Følelser eller Værdier, hvorpaa det gode Ægteskab grundes. Men Forslaget indeholder, bortset fra nogle tvivlsomme juridisk-konstruktive Regler, egentlig kun et Forsøg paa at stille Ægtefællerne lige overfor hinanden og overfor Retssamfundet, et Forsøg paa at hindre, at den, der faktisk eller økonomisk har Magten indenfor Ægteskabet, misbruger